

Román valutacsempész-társaságot szállítottak be a szegedi ügyészségre

(A Délmagyarország munkatársától) Román állampolgár valutacsempészeket kísérték be szombaton délelőtt a szegedi ügyészség fogházába. Két nappal ezelőtt Battonyán az egyik vendéglőben a csendőrkörőr román szavakra lett figyelmes. A vendéglő egyik asztalánál egy négytagú társaság ült. A csendőrkörőr igazolásra szólította fel a románul beszélőket, akik nem tudtak elfogadható magyarázatot adni arra, hogyan kerültek Battonyára.

A csendőrségre kísérték őket, ahol kiderült, hogy a járőr valutacsempészeket fogott el. A motozásnál a szakadozott kabátok belsejéből és

a cipő sarkaiból több ezer lei és aranyérték került elő. Az ártalmatlanná tett valutacsempészek, Hadjan Károly, Hegyi István, Vertsák István és Bíró János bevallották, hogy rendszeresen foglalkoztak valutacsempészéssel. Nagylaknál szöktek át a határon és Makóra akartak menni, ahol az aranyékszereket értékesíteni akarták.

Hadjant és társait a csendőrség letartóztatta és szombaton kísérték be a szegedi ügyészség fogházába. Az ügyészségen minden intézkedést megtettek, hogy a valutacsempészeket mielőbb a budapesti valutaügyészségre szállítsák.

Angóra és nyulszőr k a l a p különlegességek V. Vincze Mária kirakatában Tisza L.-körut 42a

Válságban a szegedi kutya-menedékház

Elmaradt az Állatbarátok Egyesületének amerikai támogatása — Öt év alatt 3000 kutyát és macskát mentettek meg — A társadalom és az állam együttes támogatására van szükség

(A Délmagyarország munkatársától) Érdekes asszony kopogtatott be a minap. Sem öreg, sem fiatal, meghatározhatatlan koru és furcsa, rejtélyesen jószágos mosoly. Valahogy emlékeztetett ifjúságom kedvenc olvasmányainak rejtélyes nőalakjaira: Tytil és Mytil jószágos tündér-anyó-jára, vagy a »Kis Eryll« Mamzelljére, az elhagyott, szívtelen emberektől elűzött kis állatok s árva, szerencsétlen gyermekek jótékony pártfogójára.

Hamarosan megtudtam tőle, hogy már egyszer találkozunk kellett volna, amikor kint jártam az Állatbarátok Egyesülete által nagy küzdelmek árán fenntartott kutya-menedékházban s riportot írtam a gazdátlan, kivert, kóbor kutyákról és macskákról. Azóta kutya és macska-barát hírébe keveredtem — mondta a menedékház gondnoknője, akit akkor nem találtam otthon s most eljött, hogy elpanaszolja az egyesület felszaporodott gondjait-bajait...

Öt év alatt 3000 kutya és macska...

A riporter aktualitásokban gondolkodik. Beszélgetésünk elején nyomban felvillant előttem a kérdés: milyen időszerűsége lehet ma — történelmi sorsfordulók és világválságok idején — olyan riportnak, amely elkallódott kutya-életek és macska-sorsok megmentésével foglalkozik. Képek villantak a gyám vetítőkamrájában: »Mindnyájunk kedvence« és »A ház öröme« címmel hivalkodtak, borzos drótszőrű foxi-fejeket és selymes cirnosorcákat ábrázoltak. Ki ne olvasna szívesen az otthonnak ezekről a divatos kedvenceiről, hiszen csaknem minden házban ugat reggeltől-estig, vagy dorombol és nyávog éjjeltől hajnalig egy-egy ilyen kedves jószág.

A kutyamenedékház gondnoknője azonban meglepőbb aktualitással szolgált:

— A kóbor kutyák és elkallódott macskák menhelyét az Állatbarátok Egyesülete tartja fenn. A menedékház fenntartása igen költséges s a mai nehéz időkben egyre nagyobb nehézségek árán tudjuk csak a menhelyet fenntartani. Az Állatbarátok Egyesülete ugyanis világszövetség tagja volt és Amerikából az amerikai Állatbarátok Egyesületétől kapott támogatást. Ez a támogatás most megszűnt, Amerika nagyon-nagyon messze van s talán az ott élő állatbarátoknak is más gondjuk van most, mint kutyák és macskák megmentésével törődni. Kiváltképp, ha ezek a sze-

gény állatok a világ másik végén élnek és nyomorognak: valahol Európában...

Ime, az időszerűség. Amerika most messzebb esik, mint Kolumbusz Kristóf idején s az amerikai állatbarátok jászándéku adománya nehezebben jut el a szegedi kóborkutyák megmentésére, mintha a Déli Sarkra küldenének expedíciót. Az Állatbarátok Egyesülete tehát válságba jutott. A válságból pedig csak egy kivezető utat látnak: az állam és a társadalom együttes támogatását. Mindenekelőtt beadvánnyal fordultak a kultuszminisztériumhoz, hogy szubvencióval mozdítsa elő az egyesület nemes munkáját.

A beadvány elmondja, hogy a szegedi Állatbarátok Egyesülete több, mint öt esztendeje fejt ki fáradhatatlan munkásságot, amely által gyarapítja nemzetünk vagyonát és lélekmívelő tevékenykedése útján szépre, jóra neveli a magyar ifjúságot. Ezért kérelmet terjesztenek a kultuszminisztérium elé, hogy az egyesület nemcsak személyes önfeláldozással jár, de tetemes költségeket is felemésztő munkáját szubvencióval támogassa.

Az egyesület még 1935-ben alakult és 1936-ban már magára irányította az egész ország figyelmét: teljesen kidolgozott állatvédelmi törvénytervezetet nyújtott be elsőként és nagy lelkesedéssel szorgalmazta a magyar állatvédelem állami megszervezését. Ezenfelül állatvédelmi propagandával dolgozott, az egész ország területén újságcikkek útján és plakátokon hívta fel a felnőttek és az ifjúság figyelmét az állatvédelem nemzeti érdekeire. Ötféle plakátot bocsátottak ki, ezek a plakátok több ezer példányban jelennek meg időről-időre a főváros és az ország valamennyi városának, községének utcáin. A plakátok terjesztésének akciójába később a Cserkész Szövetség

is bekapcsolódott és 4 plakát szövegét átvette. A plakátok arra hívják fel a közönség figyelmét, hogy a gyengébb szervezetű, felesleges újszülött kutyák és macskák megölésével szüntesse meg a rettenetes kutya- és macskanyomort, nyáron lassal el állatjait naponta többször friss ivóvízzel, védje a lovat, amely a nemzet egyik legfontosabb vagyonága.

A kultuszminiszterhez eljuttatott beadvány elmondja azt is, hogy Szegeden világvárosi nivón folyik a szenvedő állat közvetlen védelme tanácsadás és megmentés által. A legkezdtelegesebb eszközökkel — hiszen nem rendelkeznek járművekkel s fizetett alkalmazottak sincsenek — a leg-súlyosabb anyagi küzdelmek árán, minden kedvezmény, városi támogatás nélkül működik az állatbarát mentési akció. Öt év alatt közel 3000 kutyát és macskát mentett meg a szegedi Állatbarátok Egyesülete, olyan állatokat, amelyeket gazdáik nem tudtak, vagy nem akartak tartani. Igen sok esetben állatorvosi segítyt nyújtottak és a kóbor állatoknak gondosan kiválasztott, szigorúan ellenőrzött új otthont biztosítottak.

Állatvédelmi gyermekuzsonnák

Az egyesület támogatja azokat, akik — ha szegénysorsu emberek — elvállalják egy-egy állat gondozását. Elelmiszerekkel, szükség esetén állatorvosi segítyvel, a kutyák beoltási díjának és beadójának fedezésével. Az Állatbarátok Egyesülete eddig 3240 esetben vállalta beteg, teljesen elhanyagolt, elűzött állatok ápolását.

— Igen sok fajkutyát, értékes háziorz és patkányfogó kutyát — amelyek nagy gazdasági értéket képviselnek s ugyanannyi adótárgyat is jelentenek — megmentését Szeged városának köszönheti, mert elengedte 600 pengőt kitevő ebadoztartozásunkat — mondja a gondnoknő, majd elmeséli, hogy újabb aktualitással szolgáljon: talajvízes házakban, árvízveszélyeztetett közönségekben kutatnak visszamaradt, vagy veszedelembbe került állatok után s megmentik a szegény, elhagyott jószágokat. Állatkínzásoknál közbelépnek, kinyomozzák a körülményeket, feljelentést tesznek az állatkínzók ellen, lótlajdonosok figyelmét felhívják kocsisaik kegyetlenkedéseire, nyáron, hűhullámok idején hideg borogatásokat rakatnak a pihenő lovak fejére s minden rendelkezésükre álló eszközzel kioktatják a közönséget az állatok ésszerű gondozására.

Az oktatás legjobban bevált módja az Állatvédelmi gyermekuzsonnák meghonosítása volt. Ezek az oszonnák eddig 1200 szegedi és szegedvidéki iskolásgyermekek vett részt. A gyermekek izletes uzsonnát kapnak s közben mesélnek nekik arról, hogy a magyar gyermek nem kínózza az állatot, a gyengébbet, hanem megvédi, ha látja, hogy más kínózza, mint ahogy megvédené gyengébb gyermektársát is, ha ütlegetni látja. Ezeknek az állatvédelmi gyermekuzsonnák még a külföldi sajtóban is nagy visszhangja támadt s mint a kulturális példaképet emlegették ennek kapcsán hazánkat.

Mindez azonban igen nagy anyagi áldozatot kíván s a helyzet egyre súlyosabb. A mai időkben egyre több és több állat veszíti el otthonát, az emberek költözködnek és ma már sajnos, ritka eset, hogy annyira ragaszkodnának a házi-kedvenceikhez, hogy új életükbe, új lakóhelyükre is magukkal vinnék. Az Állatbarátok Körének működése tehát mindjobban kiterjed. Ezzel szemben összesen 120 tag után évi 432 pengő tagdíj folyik be az egyesület céljaira. Ebben a nehéz helyzetben, amikor egy szépen nekilendült kulturmunka, amellyel Szegeden és környékén már-már számolnak az emberek, mint valami állami intézménnyel, anyagi hiányában kénytelen volna megszűnni, az egyesület a kultuszminiszterhez folyamodik állami s a társadalomhoz önkéntes segítségért. Napi 1 fillért Szegeden nem 120, de tízszer, huszszor annyi polgár is szánna tud arra, hogy megmentse vele nem egy, de talán 10-20 szenvedő kutya-életet... Hiszen a kutya kedvelt kedvenc, hűséges társ a legtöbb olyan házban, ahol nem gondolnak azokra aszerencsétlen kivert jószágokra, amelyek számára a napi 1 filléres tagdíj gyógyulást, életet, az emberi szíve naplányét jelenthetné...

Csányi Piroksa

Edesapánk

BOKOR ADOLF

életének 82-ik évében I. hó 24-én este csendesen elhunyt. Temetése I. hó 27-én d. e. 10 órakor lesz a zsidó temető cinterméből.

A legjobb Apát siratják gyermekei:

Iren, Vamossy Istvánné, férjével
Erna, Katona Miksáné, férjével
Bokor Mihály, Bokor Gusztáv feleségével
Lilly Szilárd Imréné

Bokor Gyula feleségével
Margit, Herzfeld Imréné, férjével
Panni, Perlusz Simonné, férjével
és hat unokája.